



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1278/06
24.10.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić i Milomira Nikolića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog AD "BB", koju zastupa punomoćnik BA, advokat, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž. I br.260/06 od 14.04.2006.godine, u sednici održanoj 24.10.2006.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž. I br.260/06 od 14.04.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Niš P1. 45/01 od 04.04.2005.godine odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev da se obaveže tuženi da tužilji na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenih fizičkih bolova, pretrpljenog straha, naruženosti, duševnih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti i na ime materijalne štete, na ime uništene garderobe, na ime nove garderobe, na ime troškova lečenja, pojačane ishrane, tuđe nege i pomoći, mesečne rente isplati iznose bliže označene u izreci presude, sa zakonskom zateznom kamatom, kao i zahtev za naknadu troškova postupka. Stavom trećim obavezana je tužilja da tuženom na ime troškova parničnog postupka plati 107.250,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Nišu Gž. I br.260/06 od 14.04.2006. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužilje i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe člana 399. ZPP, Vrhovni sud Srbije je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilja je bila u radnom odnosu kod tuženog na administrativnim poslovima sekretara vojne kontrole kvaliteta. Dana 01.06.1999.godine u prostorijama preduzeća „VV“ koji se sa "BB" nalazi u istoj zgradi, pretrpela je teške telesne povrede, na način što je plamen iz priručnog sredstva za kuvanje kafe, zahvatio njenu odeću, dok je kuvala kafu.

Kod tako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je stanovište nižestepjenih sudova da za štetu koju je tužilja pretrpela ne postoje uslovi i osnov odgovornosti tuženog, u smislu odredbe čl.106. Zakona o radnim odnosima u vezi čl. 154. Zakona o obligacionim odnosima. Prema odredbi čl.106. stav 5. Zakona o radnim odnosima („Službeni glasnik RS“ br. 55/96), koji je bio na snazi kada je šteta nastala, poslodavac je dužan da zaposlenom naknadi štetu koju je pretrpeo na radu ili u vezi sa radom. Odgovornost poslodavca prema zaposlenom ceni se prema opštim načelima odštetnog prava - na osnovu krivice, prema čl.154. st.1. ZOO ili po osnovu odgovornosti za štetu od opasne stvari ili opasne delatnosti, na osnovu čl.173. i 174. istog zakona.

U konkretnom slučaju, ne postoji uzročna veza između štete i rada, jer šteta nije povezana sa nedozvoljenim postupkom poslodavca, niti sa opasnom stvari ili opasnom delatnosti. Do povređivanja tužilje došlo je prilikom kuvanja kafe na improvizovanom sredstvu (špiritusu) i svesnom izlaganju opasnosti od izbijanja plamena koji je uzrokovao štetu. Imajući u vidu da kuvanje kafe nije bilo u opisu poslova, koje je kao zaposlena imala obavezu da obavlja, da tužilja nije ukazala pretpostavljenom niti odbila da navedeni posao izvrši, nema uzročne veze između postupka pretpostavljenog, na jednog strani i štetne posledice, na drugoj strani, pa samim tim ni odgovornosti tuženog po osnovu krivice. S obzirom da povreda tužilje nije nastala od opasne stvari čiji je imalac tuženi, niti se može govoriti, u konkretnom slučaju, o adekvatnoj uzročnosti između delatnosti preduzeća i nastale štete, tuženi nije u obavezi da štetu nadoknadi.

Revizijski navodi da prijava o povredi na radu, koju je tuženi sačinio, predstavlja dokaz o odgovornosti tuženog za štetu koju tužilja potražuje u ovom sporu, nisu osnovani, a kako se ostalim revizijskim navodima ne dovodi u sumnju pravilnost pobijanih odluka, Vrhovni sud je na osnovu čl. 405. stav 1. ZPP odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RR